

УЧЕНИК

Издава Професионална гимназия по лека промишленост и строителство – гр. Свищов

Брой 4/2005г.

Честит празник!

Драги гости, мили ученици, скъпи учители и родители,

Създадено само преди 5 години Средно професионално техническо училище по лека промишленост и строителство наследява богатите традиции в професионалното образование на 42 годишното Средно професионално техническо училище по строителство "Пеньо Пенев" - гр. Свищов и по-младото Средно професионално техническо училище по лека промишленост с. Алеково, община Свищов.

Днес в новосъздаденото училище Професионална гимназия по лека промишленост и строителство се обучават ученици в 6 специалности - 4 и 5 годишен срок на обучение.

Завършилите намират добра реализация в страната и чужбина.

Искам на всички ученици да пожелаем много здраве и успешно овладяване на професията заради която са дошли тук, а на колектива спорна и ползотворна работа.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Иван Иванов – директор на ПГ по ЛП и С

Предизвикателствата на настоящето

През изминалата година продължи работата ни по различни проекти и участието в конкурси.

На 06.10.2004г. в общежитието на ПГ по лека промишленост и строителство се откриха клубове по интереси: "Спорт", "Художествени занаяти" и "Компютър", създадени по проект "Младежка територия". Той е част от проект "Общински образователен форум "Училище 21 век" по програма Обществен форум – Свищов финансирана от ШАРС и Община Свищов и реализиран от Сдружение "Младежки образователен център "Щастливеца"- Свищов и Сдружение "Земя завинаги" – Свищов.

Идеята за проекта се роди след проведените две училищни дискусии с участието на учители, родители и ученици.

Целите на проекта са : удовлетворяване потребността от организиран живот на учениците живеещи в общежитието, осмисляне на свободното им време, тяхната социална интеграция и придобиване на знания и умения в областта на информационните технологии, занаятите и спорта.

В дейностите по проекта взеха участие 8 учители , 2 служители и 32 ученика от специалностите : "Строител на облицовки и настилки", "Оператор в мебелната промишленост", "Монтьор на мрежи и уредби за високо и ниско напрежение" и "Оператор в шевното производство"

Благодарение на активното участие на учениците и техните ръководители две складови помещения в общежитието бяха

следва на стр. 2

ИСТОРИЯ

Професионална гимназия по лека промишленост и строителство – гр. Свищов е създадена на 1 юли 2000г. като СПТУ по лека промишленост и строителство на база съществуващите дотогава две училища: СПТУ по Строителство "Пеньо Пенев" – гр. Свищов и СПТУ по лека промишленост – с. Алеково. През 2002г. училището е преименувано в ПГ по Лека промишленост и строителство.

СПТУ по Строителство – гр. Свищов съществува от 1963г. В началото е само ПТУ, а от 1973г. става СПТУ. Първите ученици се обучават по специалностите:

1. Зидаро-мазач;
2. Строително дърводелство и арматура;
3. Зидаро-мазач – мозайкаджия.

В периода до 2000г. се подготвят работници от различни професии и специалности на областите Строителство, Електротехника и Машиностроене.

СПТУ по Лека промишленост е създадено през 1992г. със следните специалности:

1. Оператор в шевното производство;
2. Оператор в производството на тапицирани изделия;
3. Сервитьор – готвач.

следва на стр. 2

от стр. 1 – ИСТОРИЯ

Сега в ПГ по Лека промишленост и строителство учениците се обучават по следните професии:

1. Строител за външно и вътрешно оформяне на сгради;
2. Монтьор на енергийни съоръжения и инсталации;
3. Монтьор на ел. мрежи и уредби;
4. Ресторантьор;
5. Оператор в производството на облекло;
6. Оператор в дървообработването.

Включените в учебния план общообразователни, общотехнически и специални предмети се преподават от преподаватели с богат педагогически опит и усет за новите методи на преподаване и възпитание на подрастващите.

Към традициите в отделните области се прибавят и знания за съвременните достижения на науката и техниката.

Училището разполага с добра материално-техническа база за професионално обучение за всички специалности. Една добра възможност за тези, които искат не само да завършат средно образование, но и да получат добра професия.

ПГ по ЛП и С подготвя за живота своите възпитаници, като създава от тях добри специалисти в областта на кулинарството, строителството, електротехниката, отоплителната техника, дървообработването и шевното производство.

Както в повечето български училища и тук има проблеми, най-вече финансови, но директорът г-н Иван Иванов, през 36 годишния си стаж отначало като учител, а след това като зам. директор и директор търси непрекъснато начини за просперитета на своето училище.

Реализирани в професията

Божидар Огнянов
Божинов

управител на фирма
ЕмБо строй ООД и на СД
"Божинов и С-ИЕ",

завършил СПТУ по Промислено строителство, специалност "Монтьор на електрически мрежи и уредби за високо и ниско напрежение".

1. Какви бяха първите Ви впечатления, когато прекрочихте прага на училището?

Трудно ми е да си спомня. При всички положения е имало вълнения.

2. Защо избрахте да учите тук?

Още от малък ме привличаше тази професия. Знаех, че в нашия град има такова училище, което да ми даде необходимата подготовка.

3. Какво Ви даде обучението?

Овладеяването на професията ме направи самостоятелен и независим както и по-предприемчив.

4. Любим учител, предмет?

Обичах часовете по история при г-н Иванов, а любимата ми учителка е нашата класна Маргарита Стаматова.

5. Кой смятате, че е най-ценният житейски урок, който научихте в училище?

От училището се научих, че трябва сам да се справям с трудностите, да не разчитам на никого.

6. Продължихте ли образованието си след завършването на гимназията?

Завършил съм през 1990г. икономическа специалност в Стопанска академия "Д. А. Ценов", гр. Свищов – Икономика и управление на индустрията.

От стр. 1 - Предиизвикателствата на настоящето

ремонтирани и превърнати в уютно място за осмисляне на свободното време и стимулиране на творческите изяви на учениците.

От резултатите на проекта се ползват живеещите в обществото 90 ученика, които с желание посещават клубовете: "Спорт", "Компютри" и "Художествени занаяти".

В община Свищов бе проведен конкурс на тема "Най-привлекателен училищен двор". В него взеха участие всички училища. Комисия от ученически екокомитет и еколози оценяваха училищните дворове по определени критерии: най-чист, най-добре озеленен, наличие на кошчета за отпадъци.

Учениците изработиха "Зелено пано" от живи цветя.

Компетентното жури класира училището ни на ПЪРВО място.

През учебната 2005-2006г. ще продължим работата си по проекти.

7. С какво се занимавате сега?

Управител съм на фирма СД "Божанов и С-ИЕ", основана през 1990г., която притежава складови бази и 8 магазина в страната. От 1995г. съм управител и на строителна фирма ЕмБо строй ООД, където работят 40 работници и която има много обекти построени в Свищов. Един от тях е католическата църква, както и много жилищни сгради.

8. Защо избрахте да се реализирате в тази професия?

Въпреки, че съм завършил икономическа специалност аз избрах да се занимавам със строителство, защото е приятно да виждаш резултатите от своя труд и да удовлетворяваш желанията на хората.

9. Чувстваш ли се успял в живота и в професията?

Да. Занимавам се с това, което ми харесва и правя това, което мога най-добре. Помагам на много хора, които се обръщат към мен. В моята фирма работят 40 човека и всички са много добри специалисти, а повечето от тях са завършили в моето училище.

10. Какво ще посветявате завършващите ученици?

Всички професии в ПГ по ЛПС са много перспективни и която и от тях да са избрали ще могат да се реализират успешно в живота, но да не забравят, че трябва да се трудят упорито, с голямо постоянство да преследват мечтите си. На всички учители пожелавам да продължат да работят благородната си професия и както се пее в песента да прощават грешките и прегрешенията на своите ученици.

Спорт

Спорт

Спорт

И тази година учениците от ПГ по ЛП и С взеха активно участие в спортния живот на града ни. В чест на празника се проведе вътрешноучилищни състезания по тенис на маса, футбол и баскетбол. Проведена бе футболна среща срещу отбора от СУПЗ, с. Овча Могила. Участвахме в Общинските ученически игри 2004-2005г. и се класирахме на III^{то} място по тенис на маса – юноши, а отборът по хандбал – юноши спечели I^{во} място и участва в Областното първенство.

В лекоатлетическия крос, проведен на 22.04.2005г., организиран от фондация "Ангели от Лим" нашите ученици отново взеха призовите места: I^{во} място – Лидия Спасова, III^{то} място – Велислава Валериева и IV^{то} място – Цветалина Върбанова.

КАК ПОСТАВИХМЕ НАЧАЛОТО

Спомени на Иван Драганов Иванов
бивш директор на училището

През 1963г. в гр. Свищов се откри Професионално-техническо училище (ПТУ) за двугодишен курс на обучение на строителни работници. На 1 август в Окръжния съвет, отдел “Народна просвета” ми бе връчена заповед за назначаването ми за директор на училището от др. Г. Тодоров – началник на отдела. Обсъдихме трудностите, организацията на работа и много други задачи, които ни предстояха.

Бяха определени две сгради за провеждане на часовете и общежитие (бившият хотел “България” – мястото на изградената по-късно автогара). Предстоеше основен ремонт на сградите и създаване на нормални условия за провеждане на учебен процес. Състави се план-график за бързото извършване на отделните видове ремонтно-строителни работи. Организирах се двусменна работа.

Пред нас стоеше и друга основна задача – осъществяване на приема и назначаване на преподавателски състав. Първите хора, на които се издадоха заповеди за назначение бяха: Георги Бозаджиев – гл. Счетоводител, Боян Пенев – домакин, Иван Бакърджиев – преподавател и след това зам. директор по учебна практика, Цанка Станева, Петко Колев, Малина Цивнева, възпитатели: Златка Бакърджиева, Петко Тодоров и др.

Около 5-6 август внезапно пристигна др. Георги Тодоров за да се запознае с подготовката. Одобри план-графика, хареса създадената организация, но подчерта, че има още много проблеми и се усъмна, че на 15 септември ще се открие новата учебна година. Уверих го, че ще се справим и го поканих за откриването на новото училище.

Започна се закупуването на обзавеждане – легла, дюшечи, одеяла, столове, маси, кухненска посуда и др. Като начало намерихме чиновци още от откриването на Търговската гимназия, черни дъски и пособия –

от други училища. Ежедневно се провеждаха оперативки със строителите. Назначи се персоналът. Необходимото се закупи. В началото на м. септември започна обзавеждането на учебните стаи, кухнята, общежитието. Като начало, за да се устроят всички деца закупихме войнишки легла – на два етажа. В същото време се осъществяваше прием на ученици за новото училище.

На 12 септември имаме пълна готовност и на 13 и 14 приемахме учениците. Дадохме им безплатно ученическа униформа, обувки, работно облекло и всичко друго необходимо. Изпратих телеграма на др. Георги Тодоров да заповяда на откриването, но той не можа да дойде. На 15 септември се обади и поздравил колектива ни за успешното изпълнение на задачите с пожелание за успехи и дълголетие на училището.

Бих казал, че на този първи етап трудностите бяха преодоляни. Започнаха да се решават още по-отговорни и наложителни проблеми – изграждане на нова съвременна учебно-техническа база. В това отношение беше ни помогнато от Централно управление “Заводски строежи” – София, за което училището подготвяше кадри. Градският съвет подсигури парцел за проектиране и строителство на учебна сграда, физкултурен салон и работилници по учебна практика. Не мога да не спомена грижите и помощта на в лицето на др. Лачо Петров – началник централно управление, Мичев и Любен Митов за възлагане проучването и цялостното проектиране строителството на сградата.

И в една есенна утрин на м. октомври 1967г. местността “Балаша” беше разбудена от грохота на два булдозера, които подготвяха терена за започване на строителството на новата сграда. Пак “Заводски строежи”, които изпълняваха изграждането на “Свилоза” подсигуриха бригада и за по-малко от две години строителството на училището беше завършено.

От година на година приемът и специалностите се увеличаваха. Съществуващата база, най-вече за устройване на учениците в общежитието беше крайно недостатъчна. Те живееха в дървени бараки, монтирани в двора на новостроящото се училище. Сутрин идваха от “Балаша” до гарата за занятия и вечер се връщаха обратно. И сега “Заводски строежи” ни помогнаха. Възложи се и се проектира общежитие за 200 ученика. Строителството му започна след завършване на учебната сграда.

С течение на времето отговорностите и задълженията ставаха все по-големи. Училищният колектив укрепна. Отговорностите го сплотиха. Всички въпроси и задачи се

решаваха колективно. Ръководството имаше опора в него.

Официалното откриване на учебната сграда стана през есента на 1969г. В града се построиха 5-6 нови училища и детски градини, които бяха открити в един и същи ден. За целта присъстваха от София: Тано Цолов, Сава Дълбоков, Ани Спанчева и др. представители. Лентата на училище “Пеньо Пенев” се преряза от др. Сава Дълбоков.

През 1972г. имам възможност да посетя много хубави учебни заведения в Ленинград. Когато се върнах, събрах колектива и с него обсъдихме моето предложение да създадем коренно различна учебно-материална база. Набелязаха се мероприятията и се поставиха отговорни задачи на всеки един. За кратък срок по-голяма част от учебните кабинети се преустрои амфитеатрално. Боядисаха се съгласно инструкцията за цветовото оформление. Имахме щастливата възможност да обзаведем всички кабинети със съвременна учебна техника – киномашина, учебни филми, аспектомати и др. Монтира се езикова зала. Изработиха се командни табла на катедрите, от където преподавателите задействаха учебно-техническите средства. Тук искам да отбележа и изкажа с настоящето моята благодарност на всички преподаватели – специалисти по учебна практика и най-вече на Петър Кузманов, Георги Ташев, Сашо Маринов, Ганчо Тотев, които не жалеха своето свободно време и труд за основната промяна на училището.

Училището от ПТУ прерасна в Средно професионално-техническо училище по промишлен и енергиен монтаж.

За упорития труд, който целият колектив положи беше възнаграден. В социалистическото съревнование между техникумите и професионалните училища в окръга се класира на първо място. Връчена беше грамота и парична награда.

Не мога да не спомена и за един човек с когото преодолявахме трудности и несгоди, дългогодишният ми заместник директор и настоящ директор на Професионална гимназия по лека промишленост и строителство – г-н Иван Лефтеров Иванов.

Имах възможност да поработя известно време с колектива на Професионална гимназия по ЛП и С, в която са обединени двете училища от с. Алеково и гр. Свищов и да го опозная. В навечерието на празника на училището поднасям моите поздравления и благопожелания да бъде все така сплотен и още по-упорито да изпълнява своите задължения за подготовка на отлични специалисти.

Честит Празник!

Иван Драганов Иванов
Първи директор на училището

Какво ми даде моето училище?

“На 18 години не ни е грижа какво светът мисли за нас; на 30 се съобразяваме с него; на 40 разбираме, че светът въобще не мисли за нас. На 50 и повече трябва да променим гледната си точка, да видим какво самите ние мислим за света и после да преследваме целите и дейностите, които възможно най-пълноценно избираме.”

/Рут Якобович/

убедена съм, бих го изживяла по същия начин.

Силвия Василева – випуск 2004, професия “Кулинар”

Професия, която в момента практикувам. Работа в ресторант “Янтра” като сервитьорка. Имам желание да продължа образованието си във висше училище. Незабравими ще останат за мен годините прекарани в ПГ по ЛП и С.

Деница Богданова – випуск 2004, професия “Кулинар”

Професия, която мога да практикувам и четири от най-хубавите ми ученически години, които минаха така неусетно. Преживях много хубави моменти, въпреки че приемах всичко като на игра. Сега съм студентка в Русенския университет “Ангел Кънчев”, специалност право и осъзнавам, че ученическият живот е най-хубавият! Така ми се иска да го изживея отново и

УЧЕНИЧЕСКО ТВОРЧЕСТВО

Слънцето сега в небето грее
както твоите очи неповторими.
От тях надежда за живот сияе...
Необяснима страст!
Ти си като звезда в красивото небе
Ти обзе със страст моето сърце.
Знам виновна за това е любовта.
Пиша това стихотворение за любовта,
но любов ли е това аз не мога да разбера,
но по друг начин не мога да го нарека.
Ти си сиянието на луната,
ти властваш като господар в душата,
ти си само знай,
ти си мой единствен рай.
Ти си радост и тъга,
ти си просто любовта!

Цветелина Върбанова X б клас

Зорница Петрова
XII^г клас

Обичам те на Нези

Вечер, когато погледна света
около мен,
той вече е заспал,
Мрака ръка на хоризонта е подпрял.
Само на мен не ми се спи,
а сърцето ми лудо бие, тупти.
Всички мисли в един образ се сбират,
утеха те там намират.
Нещо не е наред със мен,
това го осъзнавам, но
без теб да живея вече отказвам.
Любов ли да го наричам...
Знам само, че с цялото си сърце
те обичам.

Deyvid Rod
Хамза Ашим XI в клас

Гергана Методиева
XII^г клас

Болката на самотата

/есе/

Колко нощи изминаха?! Колко вечери бяхме разделени? Дните текат така безпощадно. Беше горещо бурно лято и страсти бушуваха в душите ни. А сега е студено. Малки снежинки ме обгръщат в бяла пелерина. Снегът и студът сковават земята и душата ми. В нощите помня мелодиите на шурците, но не е същото – теб те няма. Как да заспивам вечер и да не плача? Случвало ли ти се е да тъгуваш без да разбираш мъката? Да крещиш с все сила и никой да не чува гласа ти? Да чуеш мислите си и да се уплашиш от истината в тях? Къде си сега? Какво правиш? Така близо сме един до друг, а всъщност толкова далече. Помниш ли цялото време на щастието и смях? Спомените ме разкъсват. Като парчета стъкла се забиват в тялото и душата ми. И живея ден след ден, за да те забравя... Но затворя ли очи губя се в пространството, а сълзите не спират. Дори в съня. Търся отново лятно щастие в сърцето ти, но го няма. То от камък е – толкова студено. Наистина боли. Боли студът на самотата. Боли ме всичко и снега, боли ме болката самата. Наистина ли толкова боли? Дори ударите на сърцето си не чувам! Тази нощ ще е като всички останали – нощ на болка, тъга и самота.

А ти? Самотен ли си тази нощ?

Мария Петрова XII в клас

Зорница Петрова
XII^г клас

Крепост

Бях си построила крепост
с голи каменни стени.
Бях щастлива и студена.
Бях, но бях това преди.

Във очите ме погледна.
Крепостта ми разруши.
Ден и нощ строях в сърцето
малка крепост от мечти.

Всеки поглед, всяка дума
камък беше в крепостта.
И мечтите във живота
исках с теб да споделя.

Днес затворник съм самотен
в мойта крепост от мечти.
Ти замина и остави
празни моите светли дни.

И в сърцето падна сянка.
Всичко в мен погуби ти.
А във крепостта порасна
чудно цвете със бодли.

Зорница Петрова XII г

Надежда Константинова – IX г

Петя Илиева – X б

Добрият език е добро оръжие

/есе/

Човек колкото повече знае толкова е по-добре за него, защото може по-добре да изрази мнението си пред другите, а също и да го защити. Понякога думите нанаряват повече, отколкото оръжие. За това трябва да внимаваме какво казваме и на кого. Защото много боли, когато мислиш някой човек за много добър приятел, а след това той ти каже нещо лошо. Обаче ако чуеш от човек някоя добра дума, ти го чувстваш по-близък, отколкото преди. Според повечето хора човек се учи, докато е жив. Но по-лесно се запомня, когато се старееш или когато мислиш повече. Повечето хора не осъзнават какво говорят или дали обиждат някого по този начин. Затова е казано: "Първо брой до 10, а след това говори каквото искаш.". Трябва да разговаряме повече със старите хора, защото те са извор на знание.

Александър Георгиев Димитров IX в

Анкета

Защо избрах тази професия?

Избрах тази професия, защото искам да съм дизайнер и да преуспея в областта на модата.

Надежда – IX г

Избрах професия “Монтьор на ел. инсталации в сгради, мрежи и уредби” защото от малък ме влече техниката.

Огнян – XII а

Аз избрах моята професия – “Оператор в мебелното производство” защото е хубава и в днешното време се практикува много. Изисква се доста работа, но след като завърша бих искал да се занимавам с това и да си изкарвам прехраната с професията, която изучавам 4 години.

Айлин – XII г

Аз избрах тази професия “Строител”, защото ми харесва. Тя има бъдеще не само тук а и в чужбина. Не че е толкова чиста като да пишеш на компютър, но в този свят има нужда и от работачи като нас.

Севгин – X а

Избрах професията “Кулинар”, защото ми харесва и ми допада. После, когато завърша да знам, че имам занаят.

Станислав – X б

Избрах професия “Кулинар” защото много ми харесва. Искам да зная, когато отивам в магазин какво си купувам и дали е подходящо за консумация. А и без това готвачите никога не остават гладни.

Георги – X б

Аз избрах да стана кулинар, защото живея край морето и тази професия е много търсена по крайбре-жието: в хотелите, ресторантите, баровете, а и тя е скъпо платена, но и отговорна.

Димитър – IX в

В детските си мечти винаги съм се виждала като шивач. Измислях си странни модели и опитвах да ги шия, макар не толкова сполучливо. Затова когато разбрах, че в нашия град имам възможност да уча това, което желая, веднага се записах в училището. И не съжалявам. Професията на шивача може в днешно време да не е от най-платените и лесните, но аз се радвам, че осъществих мечтите си.

Зорница – XII г

Аз специално избрах тази професия, защото още от малка обичам хубаво нарисуваните модели, които после могат да се ушийт и да бъдат носени от изискани дами. С тази професия винаги ще бъда модерна и стилна. Надявам се някой ден да отида в сърцето на модата Paris и да стана известен дизайнер. По-нататък смятам да отворя свое ателие, с което мисля да пробия на модния пазар.

Гергана Методиева – XII г

Надежда Константинова – IX г

Гергана Методиева XII г клас

Четири години – минаха толкова бързо и неусетно

Когато се връщам назад в спомените си се сещам за първия учебен ден. Денят в който за първи път прекрочих прага на училището ни. В спомените ми нахлува образът на широко разтворените училищни врати, които приканват учениците ласкаво към себе си. И колко сила и колко надежда се излъчваше от тях! Плахите стъпки на деветокласниците, смирените, но ведри погледи на учениците от по-горните класове, които търсят своите приятели и съученици. Целта на всички е една – да минат през широко отворената врата.

И ето медното звънче заби и разарнася чудни звуци. Аз съм пред широко разтворената врата и за пръв път прекрочвам прага ѝ. Изпълнена с копнеж и въодушевление поемам по пътя, по който тя води. По тази пътека вървяхме четири години. И колко стръмна беше тя, и колко трудна! Но и колко красива беше, и тъй обща! По нея ние падахме и ставахме, плачехме и се смеехме, обичахме и разлюбовахме, мечтаехме и се надявахме, подавахме си ръце при трудностите и посрещяхме заедно проблемите.

Четири години прекарани в бродене.

Колко думи останаха недоизказани и колко дела недовършени, а колко още можеше да се каже и колко да се направи. Заедно бяхме в белите и поразииите, заедно бяхме и в бягствата, заедно се смеехме и заедно плачехме. Винаги можехме да намерим опора в учителите си и търсехме помощ за постигане на мечтите си.

Но ето, ние извървяхме пътя си, стигнахме до края му. Вратата е широко разтворена и меденият звънец чака своя знак. Но този път тя няма да ни пусне, няма да ни приласкае – тя ще ни изпрати. Преминали прага ѝ никога повече няма да се върнем, както няма да се върне това, което е било!

Звънчето плахо завънвява. С мокри очи, държащи се за ръце несигурно пристъпваме прага ѝ. Вратата хлопва зад нас, всичко изчезва – училището, учителите, красивите спомени. А пред нас е друга врата, толкова непозната и различна. С хиляди пътеки и бурни ветрове, с камъчета по пътя и слънчеви дни. Смугени ние преминаваме през новата врата и всеки тръгва по свой собствен път, избира своята пътека. Чакат ни много приключения и прекеждия. И макар сами и уплашени, всеки един от нас ще намери утеха в спомените, в мислите за това колко бяхме задружни и как с всичко се справихме заедно.

Пожелавам на всички, които са в края на пътеката, поемайки по новия път да го направят с усмивка, да са силни и да се борят със стихииите. Нека намерят своето щастие. А на тези, които са едва в нейното начало или в средата ѝ, да се радват на безгрижните си години, да си помагат и да се обичат.

Благодарим на учителите и на училището за това, което направиха за нас през годините. И нека когато се връщат назад в спомените си да се сещат за нас с усмивка и простят грешките ни. Успех!

Зорница Петрова XII г клас

ЗА ВАС, ОСМОКЛАСНИЦИ

ПГ по ЛЕКА ПРОМИШЛЕНОСТ и СТРОИТЕЛСТВО – СВИЩОВ
ЩЕ ПРИЕМЕ ЗА УЧЕБНАТА 2005/06 Г УЧЕНИЦИ ПО СЛЕДНИТЕ ПРОФЕСИИ И СПЕЦИАЛНОСТИ:

1. РЕСТОРАНТЬОР

със специалност:

Производство и обслужване в заведенията за хранене и развлечения

В тази специалност учениците получават квалификация технолог и ще могат: да организират производството на кулинарната продукция и да контролират качеството и, да планират менюта и правят разценки, да разработват и внедряват нови рецепти, да се реализират в ресторантьорския и туристическия бизнес в страната и чужбина.

Срок на обучение – **4 години**; **втора** степен на професионална квалификация и възможност при **5 годишно** обучение да се придобие **трета** степен на професионална квалификация.

2. СТРОИТЕЛ

със специалност:

Строител на облицовки и настилки.

Завършилият тази професия ще може: да разчита архитектурни, кофражни и армировъчни планове, да изпълнява облицовки на стени: фаянс, гипс, гипсо-картон, естествена дървесина, изкуствени плоскости и пр.; да изпълнява различни видове настилки: бетонни, мозайка, теракот, метало-цимент; да изпълнява зидарии и мазилки,

кофражи и армировка.

Срок на обучение – **4 години**; **втора** степен на професионална квалификация.

3. ОПЕРАТОР В ДЪРВООБРАБОТВАНЕТО

със специалност

Производство на мебели.

Възможности: да работи с дървообработващи машини, да изработва корпусни и решетъчни мебели, да разчита техническа документация.

Срок на обучение – **4 години**; **втора** степен на професионална квалификация.

4. МОНТЪОР НА ЕНЕРГИЙНИ СЪОРЪЖЕНИЯ И ИНСТАЛАЦИИ

със специалност:

Топлинна техника

Завършилият ще може: да извършва основните шлосерски операции, да сглобява и разглобява съединения и механизми, да изработва заготовки за отоплителни инсталации, да монтира, управлява и поддържа елементите на отоплителни инсталации на сгради и производствени помещения, да заварява електродъгово и газопламъч-

но/ да изработва конструкции от ламарина, тръби и др. профили, да разчита техническа документация.

Срок на обучение – **4 години**; **втора** степен на професионална квалификация.

За всички специалности се изучава чужд език с професионална насоченост.

Завършилите получават **Диплома за средно образование и Свидетелство за професионална квалификация.**

След завършване, желаещите могат да продължат образованието си във всички висши учебни заведения и колежи в страната.

Едновременно с изучаването на тези специалности, ученикът има възможност в часовете по СИП да усвои допълнителни знания и умения по: архитектурно макетиране, работа с ковано желязо, мода и дизайн, фризьорство и др. Навършилите 16 години могат да усвоят и **втора професия**, като избират между:

Готвач, Заварчик, Сервитьор-барман, Стругар, Шивач, Шлосер, Тапицер, Мебелист, Облицовки и настилки, Монтьор на електродомакински уреди за която също получават легитимен документ.

Особено предимство представлява общежитието. Живеещите в него ученици заплащат минимален наем, имат осигурено отопление (парно), топла вода, контрол от страна на възпитателите. В общежитието има трапезария, оборудвана с готварска печка и хладилници. Наличието на библиотека, компютърна зала, спортна зала, тенис маса, телевизор с видео, кабелна телевизия и пр., осигуряват допълнителни условия за уплътняване на свободното време.

